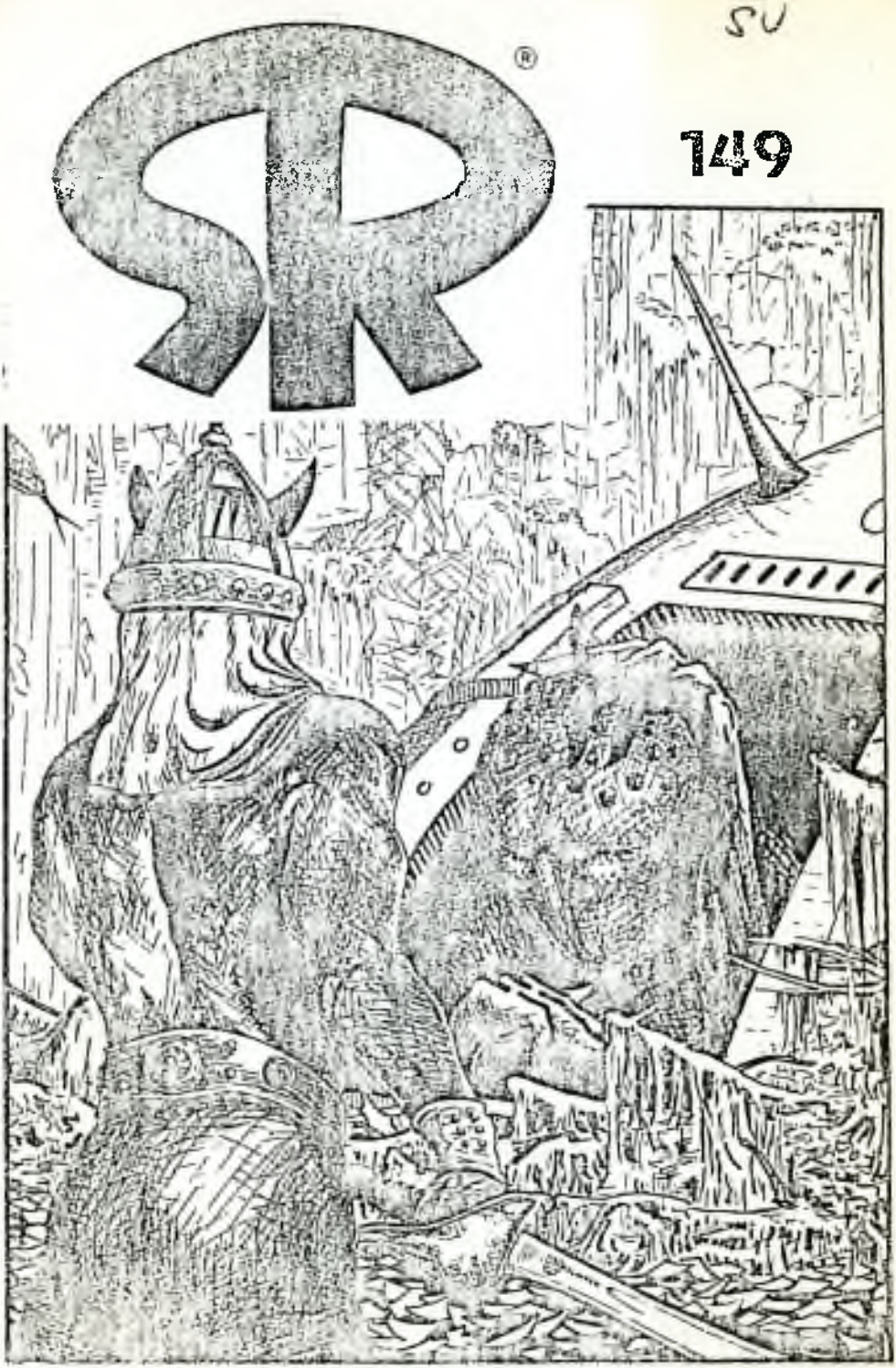
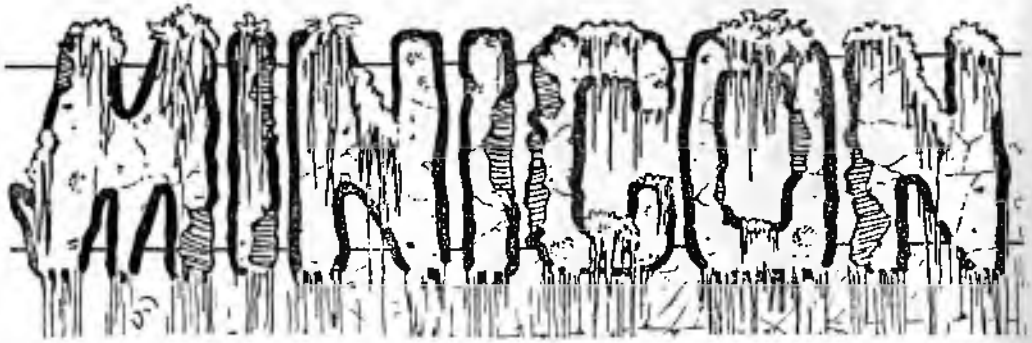

149

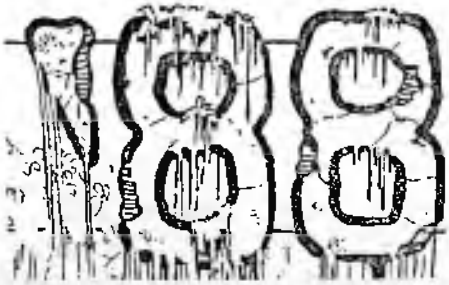
20.XI. 1988

Minicon 1988 byl velmi důležitou akcí /alespoň pro nás/ z toho důvodu, že redakční Lucinka se tentokráte ocitla v péči babičky a tak jsme se po velmi dlouhé době mohli podívat na scifisty oba společně. Důsledkem toho bylo, že jsme z připraveného programu shlédli pouze besedu s držiteli Mloků, o které se mnohem lépe než bychom toho byli schopni my zmiňuje její účastník František Novotný v Intercomu, výstavu obrazů Martina Zhoufa a snědli předplacený párek. Já sám ještě zahlédl dva diapozitivy z přednášky Theodora Rotrekla o výtvarném umění. Pana Rotrekla si velice vážím a obdivuji jeho obrazy, proto mne na shlédnutém kousku mrzelo, že při přednášení o umění a krásnu byly oba diapozitivy špinavé, zabíraly kromě obrazu i široké okolí a jeden byl vzhůru nohama. Ale to jen tak na okraj.

Chtěl bych tedy moc poděkovat chemikům za zorganizování této akce, která se nám moc a moc líbila, ačkoliv jsme z programu téměř nic neviděli. Odvedli kus dobré práce a program jim snad pochválí někdo jiný. Ale Minicon nám oběma a hlavně pak mojí drahé polovičce odříznutá poslední rok od světa spatřit spoustu příjemných scifistů a nádherně si s nimi poklábosit. Takže ještě jednou velký dík pořadatelům za bezvadnou akci.

Starknest

Rozn. Na obálce je použita část plakátu na Minicon 88 od Petra Sukeníka.

NORDCON '88

3 KONWENT KLUBÓW SF POLSKI PÓŁNOCNEJ

N O R D C O N ' 8 8 , neboli 3.Konwent Klubów Fantastyki Polski Północnej, čili 3. konvent SF klubů severního Polska se konal ve dnech 8. - 11. prosince 1988 v Gdaňsku. Con byl organizačně připraven především Gdaňským klubem fantastyky a probíhal v Baltickém středisku setkání mládeže v Sobieševu nedaleko Gdaňsku.

Abych si trochu osvěžil události, vezmu to postupně.

Podařilo se mi účastnit této akce především díky Miloši Podpěrovi, který měl jedno volné pozvání do Polska. A protože je to člověk světa a cestování vlaky znalý, zvolil jsem jej vedoucím naší výpravy. Již v průběhu příprav se ukázalo, že cesta k našim severním sousedům není právě jednoduchou záležitostí, když jsme zjistili, že ne každá banka vyměňuje na cestu zloté. Vedoucí naší výpravy pak naplánoval trasu s použitím zkušeností s celní a pasovou kontrolou z minulého roku. Na Nordcon jsme vyrazili z Prahy 8.12. rychlíkem do Berlína. Přechod hranic se uskutečnil bez problémů. Totéž se však nedá říci o našich kolezích z Olomouce, kteří se pokusili o přechod přímo česko-polských hranic, ovšem bez úspěchu a na akci nedorazili.

V Berlíně jsme přesedlali z rychlíku Primátor na rychlík Cydanie, jen tak mimochodem, od podlahy ke stropu vagón nacpaný výhodnými nákupy poláků v Německu, který nás v pátek ráno vysadil v Gdyni. Příměstskou železnicí jsme se pak snadno pod Milošovým vedením dopravili do Gdaňska a dále městským autobusem daleko za město do zmíněného mládežnického střediska.

Hned při prvním pohledu udělalo místo konání Nordconu na návštěvníka ten nejlepší dojem. Při podrobnějším průzkumu se tento dojem jen zlepšoval. Moderní kongresový komplex zasazený do čistého borového lesa pět minut cesty od pobřeží moře.

Celé mládežnické středisko bylo komplexem hotelu nebo kvalitní ubytovny s přibližně 150 dvou až třílůžkových pokojů a apartmá, čtyř přednáškových sálů, několika kluboven, jídelny, kuchyně, baru a kavárny, takže účastníci akce nemuseli ani vystrčit nos na mráz. A ono to občas od moře táhlo.

Nemá zde, myslím, smysl podrobně popisovat celou akci a náš pohyb na ní. Kdy jsme jedli a kdy jsme na co koukali.

K programu se dá obecně říci, že nás ohromil svou bohatostí již při prvním nahlédnutí do velice pěkné příručky, kterou každý účastník obdržel. Našel v ní nejen velmi podrobný a přehledný obsah jednotlivých programových bloků, ale i údaje o organizátorech, přehled přednášek a filmů i několik článků.

Do programu bylo připraveno 12 přednášek:

- Psychopatologie malířské exprese
- Setkání s Arnoldem Mostowiczem
- Život po životě, život po smrti
- Světové kino SF, novinky a perspektivy
- Přestavba v sovětském fandomu a literatuře
- Vše o Gdaňském klubu fantastiky
- Zelení kontra jaderná energetika
- Autoři známí i neznámí
- Seminář s Markem Michowskim
- Hry
- Vizuální projevy fantasy - kráska a zvíře
- Nesmělé pokusy polské fantasy

Polské kony, podle informací jiných lidí, kteří jich navštívili více než jeden, jsou velmi bohaté na video. Přestože mi to bylo vysvětleno, příliš jsem nepochopil, jak je to možné, ale lze tam promítat video pro veřejnost s mnohem menšími obtížemi, než je tomu u nás. A tak bylo na program připraveno na 80 /slovy osmdesát/ filmů do třech sálů s dvěma televizory a jednoho sálu

s projekční televizí a s plátnem asi 6 m^2. Bohužel jediný týden před konáním akce byl vyloupen trezor pořádajícího klubu, ze kterého zloději odcizili na stovku videokazet s připraveným programem, několik videorekordérů a další věci. Přesto se organizátorům podařilo sehnat během 4 dnů s pomocí fanů z celého Polska nové přístroje i dostatečné množství videokazet, takže i když došlo k četným změnám v programu, program ochuzen nebyl.

A jak se dalo čekat od redaktora SR, většinu času strávil na conu sledováním videa. K filmům se samozřejmě vrátíme podrobněji v jednotlivých dalších článcích, uvedu teď proto jen výčet filmů, které jsem měl možnost shlédnout. Byly to: Jatka č.5, Dragonslayer /Drakobijce/, Hawk the Slayer /Jestřáb-bojovník/, Mechanický pomeranč, The Running Man, Hundra, Goonies, Tělo a krev, Alfa Kód, Loganův útěk, Útočníci z Marsu, Manekýna a část hudebního filmu zachycujícího koncert skupiny Duran Duran s pasážemi z Barbarelly.

Unaven cestou vlakem jsem pak zaspal pozdě v noci probíhající soutěž o nejlepší SF masku a o Mistra Nordconu s nejkrásnějšíma nohama. Milo se však obou těchto akcí zúčastnil, takže se možná malého příspěvku dočkáte.

Hlavním sobotním dopoledním programem pak byl velký turnaj Magie a čarodějnictví ve kterém se šestnáct dobrovolníků utkalo v takových disciplínách, jako souboj dřevěnými meči, hod pravěkým oštěpem či polštářový souboj na kladině. Víc bohužel k této zábavě nemohu říci, neboť k občerstvení byly pouze zmrzlé koláče a ledové pivo a tak jsem na břehu déle než dvě hodiny nevydržel.

Součástí konventu byla i loterie. Dvě hlavní ceny byly bása piva a bezplatná účast na příštím Nordconu. Musím zbaběle přiznat, že z obavy před prvně jmenovanou výhrou jsem se akce nezúčastnil. Ovšem srdečná a přátelská atmosféra při losování i mne strhla. A tak jsem měl stejně jako všichni velikou radost, když vyhrála, byť jen obrázek, malá, asi pětiletá holčička, celou dobu sedící vedle svého dospělého a napjatě sledující tažená čísla. A stejně tak byli všichni smutní, když její skoro stejně starý bráška nevyhrál nic, ale obrázek nakonec přece jen dostal. Bezplatnou účast na Nordconu nevyhrál nikdo, zato basu piv ano. Některý rozvášněný fenoušek z radosti nad touto výhrou vhodil do kruhu lidí dělobuch, což nepovažuji za inteligentní, vzhledem k tomu

že dopadl na metr od malých dětí.

A ještě jedna kratochvíle na conu pořádaná mi připadala mírně řečeno neobvyklá. Na nástěnce umístěné kreslené portréty předních polských scifistů, které sloužily za terč ocelovým šipkám.

Součástí programu byly i turnaje ve stolních a deskových SF hrách v klubovně vyčleněné po celou akci pouze k tomuto účelu. Další klubovna poskytovala potěšení z počítačových her, v hlavním foyeru pak byly instalovány dva hrací automaty a v malém sálu asi se dvaceti pohodlnými křesly běžely od deseti večer do osmi do rána nonstop pořady družicové televize pro fany, kteří po celou dobu akce odmítali jít spát.

Jedna klubovna byla proměněna ve výstavní síň, kde byla instalována díla polských amatérských výtvarníků, jakož i italského malíře Michelangela Mianiho, který své obrazy osobně na Norcon dovezl a akci poctil svou návštěvou.

Nutno rovněž podotknout, že strava i ubytování v pokoji se sprchou a WC bylo na velmi dobré úrovni.

Vzhledem k tomu, že jsem se doposud účastnil jen domácích conů a Nordcon byl mým prvním zahraničním conem, nemám velké možnosti srovnávání. Přesto bych se chtěl pokusit o vyjádření, byť subjektivního, celkového názoru na akci.

Nordcon byl připraven velmi pěkně a pečlivě, o čemž svědčí například programová příručka neustále aktualizovaná na nástěnce. Velké množství videofilmů nepovažuji za chybu akce, naopak. Video stále ještě není tak běžnou záležitostí, aby je měl doma každý a tak příležitost vidět několik nových zajímavých filmů je jistě vítaná. Vždyť to přece není povinnost, sledovat video. A kdo měl na Nordconu potřebu komunikovat, jak se vyjádřil Miloš, měl k tomu i dostatek prostoru a příležitosti. O přednáškách nemohu podat pražádných informací, neboť jsem žádnou nenavštívil. Nejsem přece jen tak zběhlý v polštině. K několika volným konverzacím s polskými fanoušky a k mírné propagaci SR v zahraničí přece jen došlo. Takže zkrátka organizace, program a průběh Nordconu považuji za velmi zdařilý a v mnohém inspirativní pro organizaci našich českých conů.

V průběhu setkání byla rovněž v jedné klubovně zřízena prodejna, jakési knihkupectví, ve kterém se mohli fanoušková seznámit s publicistickou činností ostatních polských klubů. Byly tu nejrůznější fanziny, překlady cizích autorů do polštiny, plakáty a různé jiné materiály. S některými Vás seznámíme v dalších číslech Světelných roků.

Kurt Vonnegut - autor literární předlohy k filmu Jatka č. 5

Mezi zajímavé a působivé vzpomínky z Nordconu patří nedělní večer. Z Parconů jsem ještě nikdy neodjížděl poslední, spíše naopak. Tady jsme však s Milošem zůstávali až do pondělního rána a měli tak možnost sledovat loučení a odjezdy, demontáž panelů a výzdoby a nostalgii vyzařující z opuštěných sálů ještě před několika hodinami pulsujících rušným životem.

A v pondělí ráno jsme odjeli i my. Den jsme strávili prohlídkou Gdaňska, nakupováním figurek z Hvězdných válek a pojídáním místní speciality, t.j. Zapiekaniek, což je velikánský rohlík zapečený se strouhaným sýrem a houbami, podávený s kečupem, teplý z grilu rovnou do ruky.

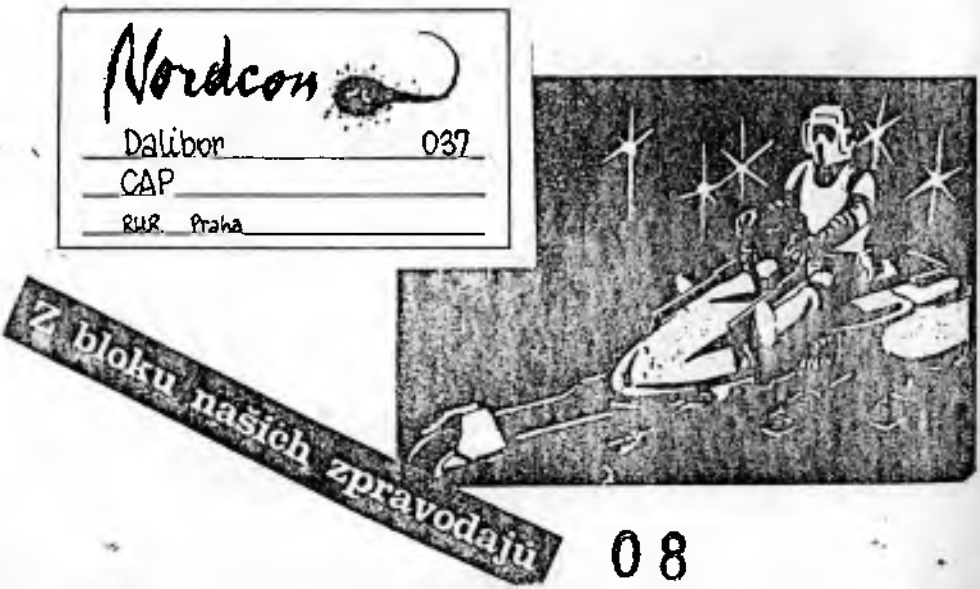
Večer jsme pak nastoupili zpáteční dlouhou cestu přímo do Prahy. Snědli jsme cestou zbytky zásob, bez problémů prošli celní a pasovou kontrolou a v úterý ráno byli zase doma.

To bylo 13. prosince a Lucinka dostala k svátku nafukovacího Šmoulu.

Nordcon se zařadil v mé sbírce Conů na jedno z nejpřednějších míst. Už se těším na příští rok, na příští Nordcon.

A jaké jsou plány gdaňského klubu fantastiky do budoucna? V roce 1989 zorganizovat Polcon, 1992 Eurocon a 1995 Worldcon.

- Starknest -

V přímé návaznosti na poslední článek předchozího čísla Jeden den na READERCONU 1988 od Ládi Pešky otiskujeme redakční reakci pod názvem ANTIPEŠKING.

ANTIPEŠKING

"Přijďte si hrát do našich lesů ..."

/Tonke Dragtová - Planoucí lesy /
Venuše

Přečetla jsem si poslední Slan, navedená k tomu mírně rozhořčeným manželem. Láďa Peška nám zde poměrně kulantně vtloukává do duše, abychom přestali dělat skopičiny s Ertarem a věnovali se opět vážné práci pro SF. Asi má pravdu. Ale...

Tomu, jemuž se stala SF životní filosofií, se po čase přebytek realismu začne zajídat, byť i je to realismus líčení filmových SF děl. A i když nás to baví. Dalším faktem, který se při zamýšlení nad důvody, proč se trochu občas odchylujeme od nastoupené dráhy seriózních filmových recenzentů, nabízí, je určitá isolace. Jako jediný nám známý fanzin jsme si vytvořili velice pevný přátelský vydavatelsko-odběratelský kolektiv, který poutá víc než jen společné dílo. Vydáváme SR pro sebe, děláme si jimi tedy navzájem radost. Tato izolace vedla po šesti letech k mírné úchylce, kdy se v časopise objevuje více hravosti i fiktivních věcí, než je asi obvyklé a možná i zdravé. Nebojte, časem /snad i v nedaleké pevně určené době/ plánujeme určitý návrat na scénu SF života. Berte tedy současný úlet jako odpočinek po krátké, leč vyčerpávající koexistenci s IK.

Ale jistě, existují závažné celofandomové problémy, které je třeba pomáhat řešit. Jenže my jsme těmito problémy žili celých předchozích pět let. Ale moc se nezměnilo. Pár tváří přibylo,

některé se ztratily. Na všech setkáních se říká stále totéž o těch samých problémech. Mělo by se.... Je třeba... Už spoustu let by se mělo. Už dlouho je třeba. Ono je to totiž totéž, co jsme s ohromným zápalem říkali tehdy taky. A nestalo se nic. Totiž pardon, podařilo se jistě hodně, ale to vše za cenu osobní obětavosti několika jedinců, nikoliv v možnostech změněných podmínek, což je hlavním cílem všefandomového snažení. K tomu je třeba samozřejmě dlouholetého úsilí, pak třeba...

Ale my teď chceme prostě chvíli žít, být a hrát si. Odčerpávat přebytečnou mozkovou kapacitu a zažít radost z tvoření. Nikým nerušeného a nebořeného. I tím se dá hledat síla a inspirace. Prostě na chvíli si odskočit z únavné reality někam, kde to jde.

Ono totiž dlouholeté /6 let je dost dlouho/ usilování o něco člověka deformuje. Dobře, my se občas uchylujeme stranou z cesty celofandomového úsilí, ale Láďo, ty zase vlezeš do tramvaje, seřadíš cestující do úhledného dvojstupu , začneš s agitací a rozdělováním úkolů.

A tak tě zveme. Přijeď si odpočinout. Přijeď si hrát do našich lesů. Slovy Zdeňka Páva: "Vstup do našeho světa. Ať už za účelem vlastního výzkumu, nebo jen tak, podívat se a pobejt." Pokud nechceš, nekritizuj a nekaž nám hru.

Starknest

READERCON 88 OZVĚNY

Jaký byl Readercon? Na tuto otázku by se dalo odpovědět jedním slovem - vydařený. Rozhodně splnil očekávání. Nebudu zde popisovat ani vyjmenovávat jednotlivé pořady. Byla by jich dlouhá řádka. Navíc, všechny příspěvky byly publikovány ve sborníku /1/.

Osobně mne potěšilo, že pořadatelé zahrnuli do programu i starší informace o Tarosu a Erteru. Nemohl jsem se totiž zúčastnit loňského Readerconu.

Téměř všichni účastníci konference měli připraveny vlastní příspěvky, což umožnilo pokrýt velmi širokou oblast vědy. Ať již historie, zeměpisu, filmové či literární tvorby. Vše bylo podloženo množstvím materiálu a předneseno. Namátkou jmenuji například: Legendy z úpatí Toránských hor Pavla Koláře, Historické obrazy Stanislava Švachoučka, Legendu intelektronickou o Erteru Zdeňka Rampase či Starknestův Taros - stručné dějiny osidlování kontinentu.

Celý Readercon se vyznačoval velice příjemnou atmosférou. Konal se již tradičně v hezkém prostředí chatové osady Bysičky. Hostitelé byli pozorní a zvláště pak, uvědomíme-li si, že měli s sebou malou dcerku, je třeba jim složit hold.

K pohodě a dobré náladě přispělo i neformální chování účastníků. Tak například takovou veličinu ze světa vědy a umění, jakou je p. Widtman jste mohli vidět, jak opéká buřty v krbu. Redaktora Poutníka p. Černého, jak nechává propukat svým kleptomanským vášním a již tradičně kuje plány na"uložení" krásné barevné mapy Tarosu do "klubového archívu". Nebo dokonce předsedu koordinační komise p. Rampase v tak intimní situaci, jakou je hra s dítětem. Redakci Světelných roků jsme pronikli až do kuchyně. Zatím sice jen do té na chatě, ale i to je pěkné.

Jediným kazem bylo lhostejné chování ostatních obyvatel chatové kolonie. Tito lidé snad ani nepochopili význam akce a čest, jíž se dostalo jejich obci. Naprosto nezodpovědně zapínali čerpadla a ostatní elektrické spotřebiče a ubírali tak proud ze sítě. Ztěžovali tím pochopitelně vědecké bádání účastníků Readerconu sedících u často vypínajícího videa.

Hezkým odpočinkovým pořadem byl pořad vzpomínek na uplynulé ročníky Readerconu spojený s pásmem diapozitivů a festivalem Readerconských filmů. Zde jen poznámka, že v minulých letech byly organizovány akce pod širým nebem /ať již se jednalo o pouštění

ker či natáčení filmů/. Myslím, že by bylo dobré takové "provětrávání" dobré zařazovat i příště. Jinak lze skutečně zvolat - "Jen tak dál"!

Nyní bych se ještě rád vrátil ke své přednášce o významu kresab ve skalním městě Fillu /2/. Je pochopitelné, že nikoho nepřekvapily nezvratné důkazy o návštěvě Tarosu mimozemšťany nebo o existenci technologicky vyspělé říše Otonaa v dávné minulosti. Diskuse se rozpoutala kolem věci zdánlivě podružné, ve skutečnosti však zásadní. Kolem existence tzv. Tanaiského psa.

Smutné je, že právě dva tak významní a seriózní vědci mohou projevit tak ostudnou míru neznalostí ve věcech zoologie /nebudu snad raději dr.Švachoučka a dr. Widtmana jmenovat/. Je to zvláště nepochopitelné, uvážíme-li, že se jedná o lidi, kteří jsou v úzkém kontaktu s prof. Wišem a podílí se na jeho objevech /3/.

Zpočátku, věrni své pověsti, projevili oba badatelé vynikající pozorovací schopnosti. Upozornili na skutečnost, že Tanaiové zobrazovali lidi i věci přímo patřící do jejich společenství stylizovaně, kdežto lovnou zvěř realisticky. To je skutečně zajímavý postřeh. Rabov se pokusil o vysvětlení a tvrdí, že pes měl pro lov stejný význam, jako lovná zvěř pro výživu obyvatelstva /4/. Možné to je, bylo by však stejně žádoucí provést důkladný a plánovitý výzkum postupu domestikace zvířat u pravěkých kmenů žijících v nynější Tanaiské poušti.

Dál se však dr.Švachouček a dr. Widtman vydali na cestu zcela chybné a spekulativní interpretace zastaralých pramenů. Jejich první teorie, že se jedná o mimozemšťany samozřejmě neprošla a byla odsouzena celým vědeckým světem. I nadále však popírali, že na kresbách je vyobrazen Tanaiský pes. Opírali se přitom zřejmě o informace velice podezřelého a pochybného původu. Jak je vlastně možné podlehnout jakési šarlatánské pavědě a vydávat za psa zvíře, které už Rata určil jako Tanaiskou kočku /5/, a které je u nás známo spíše jako tzv. drak Siruš - drak boha Marduka z Babylónu ? /6/ Kočky byly chovány Tanaiskými a stejně tak protosumerskými kmeny k lovu Zabarských myší /5/. Vzhledem k tomu, že ty byly hlavní složkou její potravy, vymřela za čas po vyhynutí

myší v Mezopotámii i Tanaiská kočka. Bohužel ani na Terosu nebyla již celá dlouhá staletí spatřena. Dalším argumentem proti záměně Tanaiského psa za Tanaiskou kočku je to, že kočka byla domestikována teprve po vzniku zemědělské kultury /7/. Tolik tedy několik vysvětlujících poznámek na okraj. Bylo by totiž smutné, kdyby dva velikáni vědy žili v bludu zaviněném nedostatečným poznáním problému.

Literatura:

/1/ Světelné roky - sborník Readercon 88 č. 1 - 4
Bellatrix Etarea 1988

/2/ Petr Súkeník - Zpráva o výzkumu objektu P4, SR č.4 sborník
Readercon 1988
Bellatrix Etarea 1988

/3/ Švachouček - Widtman - Stopy zmizelé a znovu objevené
ω-3, sborník Readercon 1988
Bellatrix Etarea 1988

/4/ Valentin Rabov - Žizň Tanajov
Znak Moskva 1988

/5/ Henry Rata - Encyklopedia zoologica
ENTL 1981

/6/ Vojtěch Zamarovský - Za sedmi divy světa
Albatros 1984

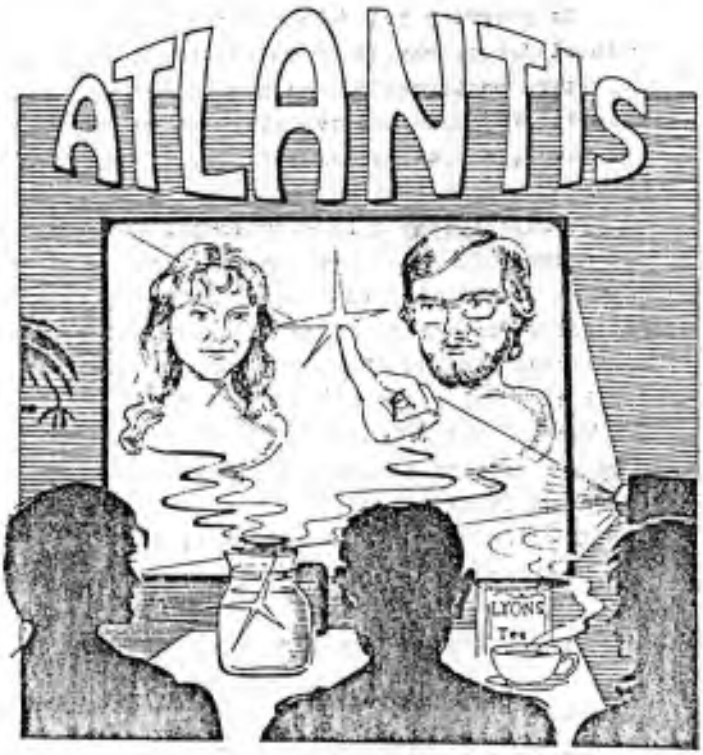
/7/ Encyklopedia Erteres - díl 9
ENTL 1977

Petr Súkeník

SOŇA - ŠELMY - ATLANTIS

Pondělí 7.11.1988 přineslo další bod do kulturní kroniky Světelných roků. Středisko Atlantis přivítalo Pavla Kolářе, Vládu Widtmana, mne a hostitele Denu a Borka Čápovy.

Rozhovor

SVĚT SF NA STŘÍBRNÉM PLÁTNĚ

Na programu byl jako první film Beastmaster, který vyloudil pochvalné poznámky téměř od všech divákŭ. Líbila se hlavně zvířata, která poslouchala lépe než některé manželky a byla i roztomilejší. Výjimku snad tvořil jen černý panter, kterého jsem sice obdivoval, ale až do konce filmu jsem k němu nenašel bližší vztah.

Druhým filmem byla Rudá Sonja. Přestože měl Pavel k některým soubojovým scénám antiemancipační připomínky, film se líbil. Fantasy v sobě má jakési těžko definovatelné kouzlo. Snad je to ta trocha romantiky, která už asi vymizela z SF a mnohé z nás fanů svádí z pravé SF stezky. Osobně bych po shlédnutí těchto filmů hlasoval pro povinné kursy fantasy pro tvůrce SF. Snad bych pak konečně nad tak nevědeckým dílem mohl ohrnovat nos. Zatím jsou ale moderní SF suché a já se musím přiznat, že se mi fantasy začíná líbit.

Tradičním bodem programu byla ochutnávka cizokrajného čaje, který někteří slabší jedinci mohli ocenit až po probuzení šálkem kávy.

Kromě tradičně výborného čaje však program obsahoval dva netradiční body. Prvním bylo předání monotematického čísla SR věnovaného filmu Rudá Sonja hned po promítnutí filmu /1/. Druhým pak byla první autogramiáda Pavla Koláře. Protože byla jen malá, navrhuji ji do dějin světové SF zařadit pod názvem Malá autogramiáda Pavla Koláře. Byla neformální a ukázala, že Pavel vkládá do Vlády a mne jakési nejasné naděje. Díky!

Byl to hezký večer.

Když jsem se kolem druhé v noci ukládal ke spánku, byl jsem úplně tuhý, ale měl jsem dobrý pocit. Díky Atlantis, Pavlovi, Daně a Borkovi, možná i díky čaji jsem pro sebe objevil filmovou fantasy.

Praha 8.11.1988 Pro SR napsal Slávek Švachouček.

Redakce čtenářům

Jak jsme upozorňovali na obálce čísla 142 - Readercon 3, vznikly nám v redakci potíže s tiskárnou. Již před letošním Readerconem se nám podařilo konferenčními materiály zcela zahltit a bohužel i znechutit naši dlouholetou tiskárnu. Hledali jsme pochopitelně další možnosti. Nechtěli jsme však své čtenáře nechávat příliš dlouho bez Světelných roků, proto dvojice konferenčních materiálů, 142 a 143, vyšla tímto zjednodušeným tiskem. Později se nám díky Ivetě Veverkové podařilo načas problémy vyřešit. Fungování tiskárny však bylo termínově limitováno koncem října.

V redakci tak nastalo velké pozdvižení. Honem vydat, co se dá. Měli jsme naštěstí zásobu příspěvků, jak jsme ostatně inzerovali na začátku ročníku. Obsahově byla čísla připravena až do prosince. Nyní jsme tedy museli ve velmi krátkém čase zkompletovat a připravit k vydání přibližně deset čísel. Vzhledem k tomu, že času bylo skutečně málo, nesestavili jsme některá čísla přesně tak, jak bychom si přáli. Přesto doufáme, že se kvalita naší práce nesnížila.

Jediné, co nás mrzí, je to, že takto sestavená čísla jsou poněkud neosobní a nadčasová. Neobsahují žádné aktuální informace ani "pokec" v Redakci čtenářům. Přesto se Vám snad líbí a budou líbit, neboť se nám do konce října podařilo s vyjímkou několika obálek, na nichž naši výtvarníci teprve pracují, vytisknout všechna čísla až do konce tohoto ročníku, tedy do března.

Zamýšleli jsme původně toto vánoční číslo jako sborník redakčních úvodníků ke všem zmíněným číslům, ale ono k tomu vlastně není co dodat a číslo by bylo vlastně dokonale nezáživné. A tak se náš šéfredaktor bude bez svých "nepostradatelných" komentářů muset obejít. Příjemné čtení.

Sterknest

Když se tak rozhlížím po dosavadním obsahu tohoto čísla, pozoruji, že je jednak poněkud zmatené a poněkud "rodinné" A tak sem zařadíme i následující článeček. pozn. St.

POVINNÉ HLÁŠENÍ

"Máš?" zeptal jsem se, či spíše vyhrkl a obavou v hlase. Nepatrné přikývnutí hlavou a ze srdce mi spadl kámen.

Důvody spěchu :

V 17.45 jsem vystartoval z rektorátu VŠCHT. Rychle na Leninovu a hurá na náměstí Míru. V 17.55 už jsem v RoUře. Pot ze mne jen lije. Spěchám pro diáky z READERCONU, které slíbila zapůjčit Redakce /přes Suka/.

Bylo to totiž takhle:

Někdy v dubnu se má natáčet v TV TKM mimo jiné i se svazáky z VŠCHT /psáno na jaře 1988 - pozn.red./. Náš rektor asi kupodivu ví, co ta tajuplná zkratka SF znamená. A tak si řekl, že tam chce mít"slavný"klub TM /v němž mám tu čest učinkovat/. Já a Honzou Kvardou jsme mu nabízeli dost věcí vhodných k presentaci. Pohučel asi jen pro scifisty. Nic z toho se mu nezamlouvalo. A tak mě napadlo, že jako ukázka toho, čím se scifisté mimo jiné zabývají, předvedeme výše jmenované diáky. Na těchto vpravdě uměleckých dílech slavní herci /Veverka, Rampas, tehdy ještě svobodná p.Cibulková, Cibulka senior, Súkeník,.../ předvádějí názvy filmů, které běžely v našich kinech. Nutno dodat, že všechny předváděné filmy byly samozřejmě SF. Jinak slovní popis selhává. Nutno vidět!

Vlastní divadlo:

"Honzo zhasni! Tááák, soudruzi, co je to za film /pozn. aut.- názvy filmů se tipují/. Promítal se asi před dvěma lety i v TV. Byl francouzský."

Nic. Mlčení. Ani uchechtnutí. Věděl jsem už, že je zle. To se ví, soudruhům se hned tak něco nezalíbí.

"Hoši, no nic, tak to zase skliďte," /tak jsme se zasmáli/ povídá po dvou třech obrázcích soudruh akademik. Tohle by vhodné

nebylo. Vymyslíme si něco jiného!"

A už začíná dumat /sám!!/, co bychom tak mohli přednést či předvést.

Takhle to tedy dopadlo ve škole. Uvidíme, co v TV.

Na naší schůzce to ale bude určitě "o něco" lepší. My nejsme suchaři, ale scifisti !!!

Josef Giba /TM/

29

Dvacet devět! Ano, přesně tolik řádek, včetně názvu a podpisu má můj článek o READERCONu ve Slanu 3/88. Ani ne půl stránky. A jakou reakci dokáže vzbudit. A to ještě přesnou polovinu zabírá mé líčení cesty na R, respektive věcí, které s R přímo nesouvisejí.

Proč? Proč?! Zoufale se ptám nemilosrdně tepán ohnivými šlehy Starknestovými. Vždyť se to přece na mě chtělo! Byl to vlastně jakýsi domácí úkol ze strany pořadatelů - napsat své názory na Readercon. Tak proč najednou tolik zloby? Myslím si, že pokud chce znát někdo něčí názor na cokoli /knihu, fanzin, con, politiku, výkon fotbalového mužstva a pod./, musí být také připraven jej vyslechnout. Domnívám se, že některé mé drobné poznámky k průběhu READERCONu jsem vyjádřil velmi mírnou formou. Rozhodně se nejedná o žádné předepisování, jak se co má dělat, ani o nic podobného.

Dovolím si zkráceně citovat závěrečnou pasáž předchozího článku: "...Přijeď si hrát do našich lesů ... Vstup do našeho světa,..podívatse, pobejt. Pokud nechceš, nekritizuj a nekaž nám hru." Při přečtení těchto řádků se mi, asi trochu nesmyslně, vybavila závěrečná scéna jednoho z našich filmů poslední doby. Končí sugestivní otázkou: "Co vlastně chcete ?"

Chcete znát názory účastníků a nebo číst pochvalné ódy vděčných čtenářů SR ?

Rád bych se ještě jednou vrátil k oněm dvaceti devíti inkriminovaným řádkům. Co jsem to vlastně napsal? Že nezasvěcený, resp. jen příležitostný čtenář SR; jako jsem já, se dokáže jen těžko orientovat v množství pojmů souvisejících s minulostí i přítomností Ertaru, a že by se mohlo také hovořit o SF. Nic více! To první je fakt, vyplývající z mé osobní zkušenosti, to druhé je snad můj skromný návrh, kterým se organizátoři mohou či nemusí nechat inspirovat.

Ale něco v tom mém článku opravdu schází. A je mi to upřímně líto, nemá se na něco takového zapomínat. Vím, že jak organizátoři, tak i další přednášející se na R pečlivě připravovali. Ocenění práce pro druhé, taková obyčejná chvála od kamarádů, byť se může říci, že to nic nestojí, by mezi námi nemělo chybět. Tedy tak činím dodatečně.

Já osobně docela chápu, že někdo může být SF prostě unaven, že může mít chuť dělat chvíli něco jiného. To je docela samozřejmé. Někdo se dokáže občas zastavit, rozhlédnout a zeptat: "Za čím se to vlastně ženeme? Stojí to za to? Je tohle ten můj smysl života?" Ty chvíle, kdy se zastaví, kam se rozhlédne a jak si odpoví, mohou být asi různé, ale neviděl bych v nich nic antagonistického. Proč taky, mezi přáteli ...?

L.Peška
příležitostný čtenář SR

REDAKCE ČTENÁŘŮM

Redakce se touto cestou velmi omlouvá svým čtenářům za tiskovou chybu, která se objevila v 148. čísle SR. Došlo tam k přehození obsahu stran 10 a 11 při zachování správného číslování stran. Je tedy nutno číst stránky v pořadí: 8,9,11,10,12. Prosíme o omluvení tohoto nedopatření.

RSR

BANKA

ERTARU